

عنوان مقاله:

تعیین بهترین بستر کاشت چغندر قند تحت تنش شوری در آزمایشات گلخانه ای

محل انتشار:

شانزدهمین کنگره ملی علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سمر خیامیم - استادیار موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر و نهال، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

حمید نوشاد - استادیار موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند، سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران

فاطمه قربانی - گروه زراعت دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان، زنجان ایران

افشین توکلی - گروه زراعت دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان، زنجان ایران

خلاصه مقاله:

در مطالعات گلخانه ای لازم است محیطهای کشت علاوه بر راحتی دسترسی و داشتن ثبات هدایت الکتریکی در اثر تنش شوری، از نظر اقتصادی نیز مقرون به صرفه باشند تا در غربالگری ژرم پلاسما بتوان از آنها استفاده کرد. برای این منظور آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی با چهار تکرار در گلخانه کرج اجرا شد. فاکتور اول شامل: (1) خاک لومی با حدود 5 درصد ماده آلی، (2) پرلیت با محلول هوگلند، (3) آبکشت با هوگلند، فاکتور دوم تیمار شاهد (آب نرمال منطقه) و سطح شوری به میزان 16 دسی زیمنس بر متر و فاکتور سوم شامل دو ژنوتیپ حساس و متحمل بود. اثر متقابل محیط کشت در شوری بر وزن خشک اندام هوایی و کل، فسفر و نسبت پتاسیم به سدیم معنیدار بود. اثر متقابل سه گانه بر اکثر صفات مورد بررسی معنیدار بود. در تنش شوری، عملکرد گیاه در محیط خاک کمتر از سایر محیط های مورد بررسی بود، این در حالی است که اثر شوری در خاک بر میزان هدایت الکتریکی و سدیم در سطح یک درصد معنیدار بود. خاک، شش و پرلیت حدود دو برابر نسبت به محیط نرمال شور شد که نشان میدهد خاک محیط با ثباتی برای مطالعه تنش شوری در گلخانه نیست. محیط آبکشت دارای بیشترین مقدار عملکرد به مقدار 3,31 گرم در بوته بود و در شرایط شوری با پرلیت در گروه مشترک قرار گرفت اما میزان مصرف آب در این محیط بیشتر از پرلیت بود.

کلمات کلیدی:

آب کشت، پرلیت، خاک، شور شدن، مصرف آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1149027>

